

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XXII. De conseratione humanæ miseræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

Spiritum , & die cum Propheta :
Ciba me, Domine, pane lacryma-
rum, & potum da mihi in lacrymis,
in mensura.

CAPUT XXII.

*De consideratione humana mi-
seria.*

1. **M**ISER es , ubicumque fue-
ris , & quocumque te ver-
teris nisi ad Deum te convertas.

Quid turbaris , quia non succedit
tibi , sicut vis & desideras ? Quis
est , qui habet omnia secundum
suam voluntatem ? nec ego , nec
tu , nec aliquis hominum super ter-
ram.

Nemo est in mundo sine aliqua
tribulatione vel angustia , quamvis
Rex sit, vel Papa.

Quis est , qui melius habet ?
utique qui pro Deo aliquid pati
valet.

2. Dicunt multi imbecilles & in-
firmi. Ecce, quàm bonam vitam ille
homo habet , quàm dives , quàm
magnus.

magnus, quàm potens & excelsus ?

Sed attende ad cælestia bona , & videbis quòd omnia ista temporalia nulla sunt ; sed valde incerta & magis gravantia , quia nunquam sine sollicitudine & timore possidentur.

Non est hominis felicitas, habere temporalia ad abundantiam ; sed sufficit ei mediocritas.

Verè miseria est vivere super terram.

Quantò homo voluerit esse spiritualior, tantò præsens vita fit ei amarior ; quia sentit melius, & videt clariùs , humanæ corruptionis defectus.

Nam comedere, bibere, vigilare, dormire, quiescere, laborare, & cæteris naturæ necessitatibus subjacere ; verè magna miseria est , & afflictio homini devoto , qui libenter esset absolutus, & liber ab omni peccato.

3. Valde enim gravatur interior homo necessitatibus corporalibus in hoc mundo.

Unde Propheta devotè rogat , quatenus liber ab istis esse valeat, dicens :

cens :

cens : De necessitatibus meis erue me Domine.

Sed væ non cognoscentibus suam miseriam : & ampliùs væ illis , qui diligunt hanc miseram & corruptibilem vitam.

Nam in tantum quidam hanc amplectuntur , (licèt etiam vix necessaria laborando aut mendicando habeant) ut si possent hìc semper vivere , de regno Dei nihil curarent.

4. O infani & infideles corde , qui tam profundè in terrenis jacent , ut nihil nisi carnalia sapiant !

Sed miseri adhuc in fine graviter sentient , quàm vile & nihilum erat , quod tam vehementer amaverunt.

Sancti autem Dei , & omnes devoti amici Christi , non attendunt , quæ carni placuerunt , nec quæ in hoc tempore floruerunt : sed tota spes eorum & intentio ad æterna bona anhelabat.

Ferebatur totum desiderium eorum sursum ad mansura & invisibilia , ne amore visibilium traherentur ad infima.

Noli,

Noli, frater, amittere confidentiam proficiendi ad spiritualia: adhuc habes tempus & horam.

5. Quare vis procrastinare propositum tuum? Surge, & in instanti incipe, & dic: Nunc tempus est faciendi, nunc tempus est pugnandi, nunc aptum tempus est vitam emendandi.

Quando malè habes, & tribulari, tunc tempus est promerendi.

Oportet te transire per ignem & aquam, antequam venias in refrigerium.

Nisi tibi vim feceris, vitium non superabis.

Quandiu istud fragile corpus gerimus, sine peccato esse non possumus, nec sine tædio & dolore vivere.

Libenter haberemus ab omni miseria quietem; sed quia per peccatum perdidimus innocentiam, amisimus etiam veram beatitudinem.

Ideo oportet nos tenere patientiam, & Dei expectare misericordiam;

diam; donec transeat iniquitas, & hæc mortalitas absorbeat à vita.

6. O quanta fragilitas humana, quæ semper prona est ad vitia!

Hodie confiteris peccata tua, & cras iterum perpetras confessa.

Nunc proponis cavere, & post horam agis, quasi nihil proposuisses.

Meritò ergo nos ipsos humiliare possumus, nec unquam aliquid magni de nobis sentire; quia tam fragiles & instabiles sumus.

Citò etiam potest perdi per negligentiam, quod multo labore vix tandem acquisitum est per gratiam.

7. Quid fiet de nobis adhuc in fine, qui tepescimus tam manè?

Væ nobis, si sic volumus declinare ad quietem, quasi jam pax sit & securitas, cum necdum appareat vestigium veræ sanctitatis in conversatione nostra.

Bene opus esset, quòd adhuc iterum instrueremur, tanquam boni novitii, ad mores optimos: si forte

tè

tè spes esset de aliqua futura emendatione, & majori spiritali profectu.

C A P U T XXIII.

De meditatione mortis.

I. **V**alde citò erit tecum hìc factum, vide aliter, quomodo te habeas: hodie homo est, & cras non comparet.

Cùm autem sublatus fuerit ab oculis, citò etiam transit à mente.

O hebetudo & duritia cordis humani, quod solùm præsentia meditatatur, & futura non magis prævidet!

Sic te in omni facto & cogitatu deberes tenere, quasi statim esses moriturus.

Si bonam conscientiam haberes, non multùm mortem timeres.

Meliùs esset peccata cavere, quàm mortem fugere.

Si hodie non es paratus, quomodo cras eris?

Cras est dies incerta; & quid scis, si crastinum habebis?

2. Quid